

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

at jeg syntes, det var nødvendigt, vi fik betænkning nr. 517 frem, før vi kunne behandle lovforslagene. Det er også rigtigt, at min sygdomsperiode har spillet ind. Men jeg tror ikke, vi kunne være nået så forfærdelig meget længere, selv om vi havde haft adskillige måneder mere til det.

I den forbindelse er det jo meget afgørende, hvilken økonomisk ramme vi kunne nå frem til, og her er mulighederne begrænsede. Nu kan man sige, at det ikke spiller nogen rolle, om vi skulle yde nogle flere penge til disse formål. Hr. Sigsgaard sagde, at vi snart skal beskæftige os med udskrivningslovforslaget, og fru Bodil Koch kom i tanker om andre gøremål, som koster mange flere penge. Ja men det er jo en problematik, vi altid står over for; vi kan hver eneste gang, vi behandler et eller andet specialområde, kaste et længselsfuldt blik til de mange penge, der gives til andre formål — jeg husker da, at fru Bodil Koch i sin egen ministertid har sendt mange længselsfulde blikke til de penge, der brugtes til andre opgaver. Men det afgørende for mig i denne sag er, at vi her får stigende pengemidler til vor rådighed, og at vi bliver i stand til at tage nye skridt, selv om jeg erkender, at skridtene ikke er så lange, som jeg gerne så de var.

Jeg tænker her på det, ordførerne har været inde på om det værdifulde i en museunspædagogvirksomhed og i de kulturformidlende opgaver, som kan tages op med statens støtte. Må jeg sige om dette forslag i forhold til det, som fru Bodil Koch var inde på om kulturcentre, at jeg ikke har den opfattelse, at det er muligt generelt at udbygge museerne, så de bliver kulturcentre, der svarer til de krav, der må stilles til bredden af opgaver, der må tages op. Der er visse opgaver, som man på nogle museer vil være i stand til at løse, og der er nogle museer, der allerede gør det fremragende; men jeg tror ikke, at vi i almindelighed skal gøre os den forestilling, at museerne kan gå ind og blive kulturcentre, der yder over en bred skala af muligheder. Det kan blive et led i opgaven, og nu gennemprøver vi de muligheder, der åbner sig, forsøgsvis. Hvis det så viser sig, at vejen er farbar, kan vi jo når som helst vende tilbage med

den udbygning, som lovgivningsmæssigt må være en konsekvens deraf.

Når socialdemokratiet og SF stiller ændringsforslag om forhøjelse af særtilskuddet til landsdelsmuseerne, vil jeg gerne pege på, at der finder en stor umiddelbar forøgelse sted af statstilskuddet til landsdelsmuseer, nemlig en forøgelse på 1¼ million. Jeg beder om, at man dog vil erkende, at der er tale om en meget betydelig vækst af de midler, der stilles til rådighed. Jeg må yderligere føje til, at jeg netop ud fra § 6 i lovforslaget har til hensigt at søge om et dispositionsbeløb; jeg tror, at man ved dette dispositionsbeløb vil nå meget langt op i nærheden af de 375.000 kr., som man har stillet forslag om. Kløften mellem os — det er altså ikke nogen kulturkløft — er derfor ikke så forfærdelig stor. Jeg mener, at vi, når vi ser på lovforslaget som helhed, får en værdifuld udbygning; vi kan nu i fællesskab indhøste erfaringer og se, hvilke revisioner der kan være anledning til at tage op.

Hr. Sigsgaard var inde på praktiske ting, som jeg ikke her skal komme nærmere ind på: åbningstider og udlånsmuligheder. Jeg skal blot sige, at det er forhold, som vi vil tage op med museerne. Vi er interesseret i, at der bliver lejlighed for publikum til at komme på museum på andre tider end dem, der i øjeblikket findes. Vi er også interesseret i udlån, i udstationering; jeg tror, jeg ved første behandling omtalte den mulighed, at vi kan udstationere museumsgenstande i de naturparker, som vi håber vil blive en realitet.

Må jeg sige om det sidste spørgsmål, hr. Sigsgaard nævnte, at vi i udvalget har drøftet alle problemer omkring danefæaflevering. Vi har også talt om den svenske ordning, men mener, at vi ikke skal gennemføre en særlig lovgivning på dette område. Her vil jeg gerne gøre hr. Sigsgaard opmærksom på, at der i det naturfredningslovforslag, som vi skal behandle i morgen, er en lang række bestemmelser, som hjælper os og kan bruges i denne sammenhæng, og som giver os en betydelig sikring af fortidsminder.

Jeg takker ordførerne for deres tilslutning til lovforslagene og for den velvillige behandling, man har givet dem.

Formanden: Der må være mere ro i salen.